

ktivnoga kiparstva povezujući ga sa suvremenim i avangardnim shvaćanjima. Pojavila se s grupom »Staza« u Zagrebu 1960. a prve poticaje pronalazi u dramatičnim motivima (*Katakizma*, 1962). Potom se približava pop-artu i novoj figuraciji, premda odustaje od narativnosti i naglašava čiste oblike. Radi u različitim materijalima (alabaster, porculan, aluminij, bronca, poliester), otkrivajući njihove izražajne osobitosti. Njezini su portreti pročišćene kiparske metafore s osloncem na prirodne oblike (*Kafka*, 1976). U volumenima oštih bridova i osebujne stilizacije osjećaju se odjeci kubističke skulpture (*Matoš*, 1979). Ekspresivno ritmizira svjetlost i sjenu, a metafizičko značenje kipa naglašava bojom (*Meta*, 1979). U njezinim novijim djelima ima postmodernističke ironije (*Melanija*, 1988; *Čovjek koji bježi sa svoga postamenta*, 1988) i simboličnih znakova vremena (*Čizma*, 1989). U »kombiniranim skulpturama« sintetizira svoja iskustva i služi se klasičnim i modernim asocijacijama (*Arkadija*, 1990; *Trkač*, 1995, Zagreb). Spomenici (*Jovan Sterija Popović* u Novome Sadu, *Miroslav Krleža* u Osijeku, *August Šenoa* i *Vlaho Paljetak* u Zagrebu, *Jakov Gotovac* u Osoru) te više religioznih skulptura (*Sv. Pavao* u Retkovcu, *Uzašašće* u crkvi Sv. Nikole u Rijeci, *Sv. Frano* u Visokom i *Madona s Isusom* u crkvi Sv. Krunice u Zagrebu) odlikuju se čistoćom volumena i promišljenim ambijentalnim rješenjima. U nizu figura M. Krleže očita je, uz psihološku analizu, domišljata povezanost plastike i prostora. — Samostalno je izlagala u Sisku (1976), Zagrebu (1980, 1992), Dubrovniku (1981), Beogradu (1984. i 1990) i Varaždinu (1990).

LIT.: *I. Zidić*, Nadrealizam i hrvatska likovna umjetnost (katalog), Zagreb 1972. — *Lj. Mijka*, Marija Ujević-Galetović (katalog), Zagreb 1980. — *Z. Rus*, Postojanost figurativnog 1950–1987 (katalog), Zagreb 1987. — *I. Šimat Banov*, Marija Ujević-Galetović (katalog), Zagreb 1992. — *Ž. Sa. i R.*

**UKRAINCİK, Lea**, povjesničarka umjetnosti (Vrbosko, 19. VI. 1934). Diplomirala na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1959. Radila je u Konzervatorskome zavodu u Rijeci (1960), a od 1966. ravnateljica je Umjetničkoga paviljona u Zagrebu. Zasluzna za programatski profil izložbene djelatnosti Umjetničkoga paviljona, posebice pri organiziranju velikih problemskih ili tematsko-istraživačkih projekata hrv. umjetnosti.

**UKRAINCİK, Tamara**, slikarica (Zagreb, 14. II. 1964). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu (D. Seder). Slika apstraktne kompozicije snažne gestualnosti i suptilnoga nijansiranja (*Vodenjaci*, 1989; *Kišni oblak*, 1990). Posebnu prozračnost postiže u crtežima ciklusa *Raslinja*, *vode*, *beskraji neba*, 1993. — Samostalno izlagala u Zagrebu (1985, 1987, 1990, 1992, 1993) i Krapnju (1987, 1992).

LIT.: *Lj. Domić*, Tamara Ukrainčik (katalog), Zagreb 1990. — *S. Špoljarić*, Tamara Ukrainčik (katalog), Zagreb 1993. — *K. Ma.*

**ULRICH, Antun**, st., galerist i sakupljač umjetnina (Bizovac, 6. IV. 1872 — Zagreb, 2. VI. 1937). Izučio je staklarski zanat u Vinkovcima. God. 1896. otvorio je u Zagrebu u Ilici 54 trgovinu staklarskom robom i radionicu za uokvirenje slika. Krajem 1909. na prvom katu svoje trgovine otvorio je izložbeno-prodajni salon izložbom djela već priznatih hrv. umjetnika (B. Čikoš-Sesija, M. Cl. Crnić, J. Bužan, T. Krizman, F. Kovačević, B. Šenoa, I. Tišov, R. Frangeš-Mihanović) i studenata zagrebačke Akademije (Lj. Babić, I. Benković, H. Juhn, M. Vanka, M. Krušlin). Njegov salon, poznat kao Salon »Ulrich«, prva je privatna galerija u nas. U njemu je tijekom dva desetljeća priredio mnogobrojne izložbe: samostalnu izložbu češkoga grafičara Františka Šimona, potom Lj. Babića, Ive Despić Simonović i V. Becića (1912, 1913), O. Ivekovića i G. Jurkovića (1912), M. Vanke (1915), J. Mišea (1916, 1926), F. Kršinića (1921), T. Krizmana (1926) i dr. te skupne izložbe, među kojima je najvažnija prva izložba Hrvatskoga proljetnog salona (1916). Izlagali su umjetnici različitih smjerova a Salon je bio otvoren i za najnovija kretanja. Pomagao je umjetnicima i okupljao ljubitelje umjetnosti razvijajući i promičući likovni život u Zagrebu do 1928, kada je zatvorio svoj Salon i inventar preselio u Salon svojega sina Ede u Ilicu 40. Skupio je vrijednu zbirku slika, crteža, grafičkih ploča i listova hrv. umjetnika (slike i crteži M. Kraljevića, jedinstvena zbirka autoportreta). Njegovu je zbirku autoportreta otkupila Suvremena galerija u Zagrebu, osim Autoportreta s lulom M. Kraljevića koji se nalazi u Modernoj galeriji u Zagrebu. Izložba autoportreta iz Zbirke Ulrich priređena je u Bjelovaru (1972), Zagrebu (1973) i Kopivnici (1975).

Grafičke ploče i listovi čuvaju se u Kabinetu grafike HAZU, a arhivski materijal Salona »Ulrich« u Arhivu za likovnu umjetnost HAZU u Zagrebu.

LIT.: *Lj. Wiesner*, Umjetnički salon u Zagrebu, Grabancijaš, 1910, 1 — *A. Milčinić*, Salon Ulrich, Savremenik, 1910, 5, str. 362–363; 7, str. 537. — *Lj. Kara*, Ulrich salon, Novosti, 1917, 88. — *A. Schneider*, Miroslav Kraljević, Zagreb 1918. — *T. Kumičić*, Ulrichov jubilej, Hrvatska metropola, 1925, 40. — *Ž. Harambašić*, Salon koji je u Zagrebu preiradio oko 500 umjetničkih izložbi, Jutarnji list, 1935, 8260. — Umro je jedan od zaslužnih pionira naše



M. UJEVIĆ-GALETTOVIĆ, *Uzašašće*. Rijeka, crkva Sv. Nikole

M. UJEVIĆ-GALETTOVIĆ, *Melanija*

